

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego

COM(2011) 479 wersja ostateczna – 2011/0218 (COD)

(2012/C 43/12)

Sprawozdawca: **An LE NOUAIL MARLIÈRE**

Rada, w dniu 6 września 2011 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 13 września 2011 r., postanowiły, zgodnie z art. 43 TFUE, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego

COM(2011) 479 wersja ostateczna – 2011/0218 (COD).

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 21 listopada 2011 r.

Na 476. sesji plenarnej w dniach 7–8 grudnia 2011 r. (posiedzenie z 7 grudnia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 166 do 1 – 12 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet popiera zaproponowane przez Komisję zmiany do rozporządzenia z 2006 r., których celem pozostaje zapewnienie zrównoważonego rybołówstwa w regionie poprzez lepszą eksploatację żywych zasobów morza i ochronę wrażliwych siedlisk przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki łodźowego rybołówstwa przybrzeżnego na Morzu Śródziemnym.

1.2 Chociaż nie oceniono wpływu zmian, Komitet oczekuje, że nowe środki będą miały jedynie niewielki wpływ na wszystkie zasoby rybołówstwa Morza Śródziemnego.

2. Propozycje Komisji

2.1 Podsumowanie

Celem wniosku jest określenie uprawnień delegowanych w odniesieniu do rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 i ustanowienie procedury przyjęcia odpowiednich aktów delegowanych przez Komisję, która tym samym posiada uprawnienia do przyjęcia:

- aktów delegowanych w celu przyznania odstępstw od niektórych przepisów tego rozporządzenia, jeśli taka możliwość jest wyraźnie przewidziana i pod warunkiem spełnienia ściśle określonych warunków ustanowionych w tym rozporządzeniu;
- kryteriów, jakie mają być stosowane w odniesieniu do wyznaczania i przydzielania linii kursu urządzeń powodujących koncentrację ryb (FAD) w odniesieniu do połowów koryfeny w strefie zarządzania 25 mil wokół Wysp Maltańskich;

- szczegółowych przepisów w odniesieniu do dodatkowych specyfikacji technicznych narzędzi połowowych;
- aktów delegowanych dotyczących zmian załączników.

Podstawa prawna

Artykuł 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) (art. 290 i 291 TFUE).

- Zasada pomocniczości

Wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej.

- Zasada proporcjonalności

Wniosek zmienia środki przewidziane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1967/2006, a zatem nie ma wpływu na zasadę proporcjonalności.

- Wybór instrumentów

Proponowany instrument: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów: rozporządzenie zmienia się rozporządzeniem (zasada symetrii form).

WPŁYW NA BUDŻET

Omawiany środek nie powoduje konieczności ponoszenia dodatkowych wydatków przez Unię.

2.1.1 Chodzi o zmianę rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 z 21 grudnia 2006 r. – ostatecznego aktu ustawodawczego – w sprawie zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego. Główną podstawą prawną aktualizacji rozporządzenia jest art. 43 TFUE (dawny artykuł 37 TWE), który uprawnia Komisję do przedstawienia wniosków w sprawie opracowania i realizacji wspólnej polityki rolnej, a ściślej rzecz ujmując – wspólnej polityki rybołówstwa.

2.2 Niemniej wniosek opiera się również na art. 290 TFUE (dawnym artykule 202 TWE) wprowadzającym nową kategorię aktów, a mianowicie akty delegowane, „które szczegółowo uzupełniają lub zmieniają niektóre elementy aktu ustawodawczego w ramach uprawnień określonych przez prawodawcę”.

2.3 Każdy akt ustawodawczy podlegający temu systemowi prawnemu powinien wyraźnie określać cele, treść, zakres oraz czas obowiązywania przekazanych uprawnień (art. 290 ust. 1 TFUE). Akt delegowany w ten sposób Komisji jest aktem nieustawodawczym i nie dotyczy zasadniczych przepisów aktu ustawodawczego, w którym należy jasno określić warunki regulujące przekazanie uprawnień. Przekazanie uprawnień Komisji jest zatem ściśle nadzorowane, a pod pewnymi warunkami Parlament Europejski i/lub Rada mogą zdecydować o ich odwołaniu (zob. art. 290 ust. 2 lit. a)).

2.4 Ponadto akt delegowany może wejść w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie przewidzianym przez akt ustawodawczy (zob. art. 290 ust. 2 lit. b)). W nagłówku aktów delegowanych dodaje się przymiotnik „delegowane” albo „delegowana”.

2.5 Ponadto zgodnie z art. 291 ust. 2 TFUE (akty wykonawcze) uprawnienia powierzone Komisji pozwalają jej na przyjęcie jednolitych warunków wykonywania prawnie wiążących aktów Unii.

2.6 W kontekście dostosowania rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 do nowych przepisów przewidzianych w TFUE, uprawnienia obecnie przyznane Komisji na podstawie wspomnianego rozporządzenia zostały przeklasyfikowane na środki o charakterze delegowanym i środki o charakterze wykonawczym w zmienionym projekcie rozporządzenia z 9 sierpnia 2011 r. ⁽¹⁾

3. Ogólne uwagi Komitetu

3.1 Komitet uważa, że zadaniem samego prawodawcy jest stwierdzenie, czy zezwala on czy też nie na wykorzystanie aktów delegowanych. Dzięki temu może się on skoncentrować na głównych przepisach prawodawstwa i nie musi się zajmować szczegółami technicznymi, które mogą nawet wymagać dalszej zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów danego aktu ustawodawczego. To prawodawca decyduje z wyprzedzeniem, co jest istotne, a co nie.

3.2 Uprawnienia odwoławcze (*call back*) Parlamentu i Rady umożliwiają prawodawcy odzyskanie w dowolnym momencie całej władzy prawodawczej; w tym przypadku Parlament stanowi większością głosów swoich członków, a Rada większością kwalifikowaną. Przekazane uprawnienia wygasają w terminie ustalonym w akcie ustawodawczym, jeżeli jest w nim zapisana taka klauzula (*sunset clause*). Zatem przekazane Komisji uprawnienia muszą zostać przedłużone w chwili ich wygaśnięcia.

3.3 Podstawą prawną wniosku dotyczącego zmienionego rozporządzenia jest art. 43 ust. 2 (nowy) TFUE, w którym przyznano UE kompetencje w zakresie WPRyb. Komitet podziela zdanie Komisji w sprawie przestrzegania zasady proporcjonalności w tym wniosku, gdyż zmienia on wyłącznie elementy występujące już w rozporządzeniu z 2006 r., w którym przyznano Komisji uprawnienia delegowane do aktualizacji niektórych, innych niż istotne, przepisów.

3.4 Komitet odnotowuje również poszanowanie zasady symetrii form, jeżeli chodzi o rodzaj aktu, gdyż tylko rozporządzenie może zmienić inne rozporządzenie. Wreszcie, wdrażanie zmienionego rozporządzenia nie powinno pociągać za sobą nowych wydatków budżetowych. Do głównych elementów zmienianego rozporządzenia należą:

- wprowadzenie do włóków dennych kwadratowych oczek wielkości 40 mm, a w niektórych przypadkach sieci o oczkach romboidalnych wielkości 50 mm, najpóźniej 1 lipca 2008 r.;
- zasada ogólna przewiduje zawsze zakaz wykorzystywania włóków w odległości mniejszej niż 1,5 mili morskiej; niemniej w ramach proponowanych zmian, pod pewnymi warunkami połowy przy użyciu włóków na wodach przybrzeżnych (w odległości 0,7–1,5 mili morskiej) mogą w dalszym ciągu być dopuszczone.

3.4.1 Ponadto w zmienianym rozporządzeniu:

- wprowadza się środki techniczne mające na celu poprawę selektywności obecnego rozmiaru oczek 40 mm w wypadku sieci ciągnionej;
- zaostrza się obecny zakaz używania narzędzi ciągnionych w strefach przybrzeżnych;
- zmniejsza się ogólną wielkość niektórych narzędzi połowowych, które wpływają na nakład połowowy;
- wprowadza się procedurę tymczasowego lub stałego zamykania obszarów dla niektórych metod połowu, zarówno na wodach wspólnotowych, jak i międzynarodowych;
- przewiduje się przyjęcie planów zarządzania łączących działania w zakresie nakładu połowowego ze środkami technicznymi;

⁽¹⁾ COM(2011) 479 wersja ostateczna.

— pod pewnymi warunkami umożliwia się państwom członkowskim UE regulowanie na swych wodach terytorialnych działalności połowowej, której wymiar wspólnotowy lub skutki dla środowiska nie są znaczące, w tym niektórych połowów lokalnych dozwolonych obecnie przez prawodawstwo wspólnotowe.

4. Szczegółowe uwagi Komitetu

4.1 Zmienione rozporządzenie przewiduje dwie kategorie przepisów: z jednej strony przepisy proceduralne dotyczące wykonywania uprawnień delegowanych przez Komisję, a z drugiej strony, środki techniczne dotyczące przyznawania odstępstw niektórym statkom rybackim w odniesieniu do wielkości, mocy silnika i metod połowu stosowanych przez statki korzystające z odstępstw oraz dozwolonych obszarów połowowych.

4.2 Komitet odnotowuje zgodność przepisów proceduralnych z nowym traktatem TFUE.

4.3 Komitet zastanawia się natomiast, czy przepisy techniczne umożliwiające odstępstwo od przepisów technicznych rozporządzenia z 2006 r. mają rzeczywiście cechy aktów innych niż istotne wymaganych w art. 290 TFUE, gdyż chodzi o odstępstwa od przepisów mających na celu ochronę zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, którym grozi przełowienie.

4.4 Komitet stwierdza, że przepisy te były przedmiotem długiej dyskusji w Radzie i że jedno państwo członkowskie wstrzymało się od głosu. Ocena skutków, która uzasadniłaby zastosowanie nowych postanowień art. 290 i 291 TFUE, nie potwierdza, że proponowane zmiany są „niewielkie”.

4.5 Niemniej Komitet uważa, że propozycje odstępstw pozwolą rybakom prowadzącym połowy na niewielką skalę w tym regionie lepiej stawić czoła światowemu kryzysowi gospodarczemu i wzrostowi kosztów eksploatacji, a zwłaszcza paliwa.

Bruksela, 7 grudnia 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON
